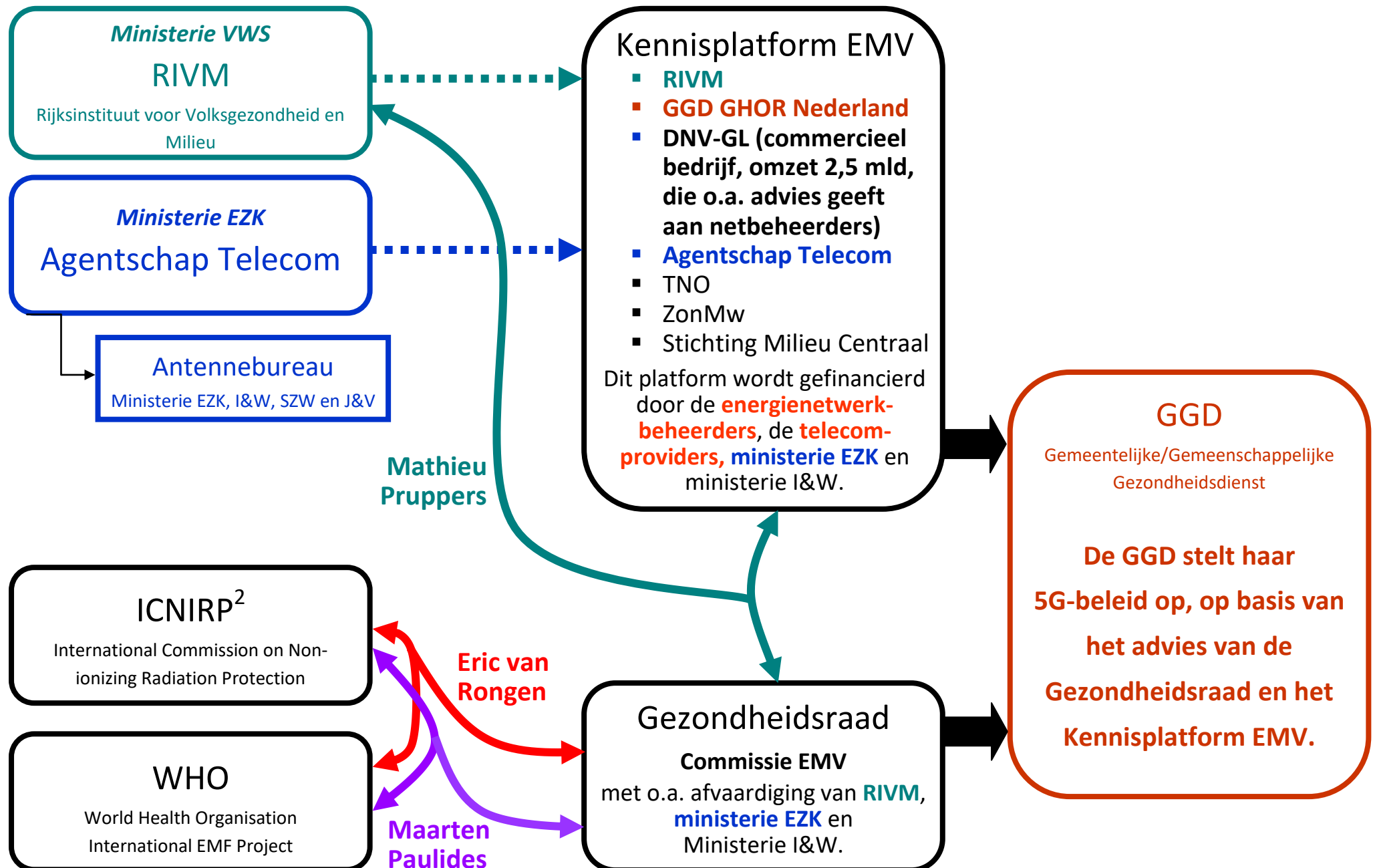

Waar baseert de GGD zich op dat 5G niet gevaarlijk zou zijn?

Wat maakt deze visual duidelijk?

1. **De GGD** baseert zich in haar uitspraak of 5G wel of niet gevaarlijk is enerzijds op het advies van het Kennisplatform EMV en anderzijds op het advies van de Gezondheidsraad. De GGD heeft overigens (middels Rob van Strien) zelf ook zitting in zowel het Kennisplatform EMV als de Gezondheidsraad.
2. **Het Kennisplatform EMV** is een samenwerking tussen RIVM, Agentschap Telecom, GGD GHOR Nederland, ZonMw, DNV-GL, TNO en Stichting Milieu Centraal. DNV-GL is hierbij een vreemde eend in de bijt: dit is een commercieel bedrijf dat netbeheerders adviseert. Zij richten zich in hun advies naar netbeheerders op o.a. 'smart cities' waarbij elektromagnetische velden juist worden ingezet om het verbruik en nog veel meer te kunnen monitoren. DNV-GL is dus een belanghebbende.

Voor de financiering van het Kennisplatform EMV wordt 49% gesponsord door de energienetbeheerders en de telecompartijen. Deze partijen hebben in ruil hiervoor zitting in de Klankbordgroep van het Kennisplatform EMV. Op deze manier zit de industrie zelfs direct aan tafel.

3. **De Nederlandse Gezondheidsraad** heeft als taak om al het wetenschappelijk onderzoek te bekijken, te beoordelen en van daaruit adviezen te geven aan de Rijksoverheid. De leden van de commissies dienen onafhankelijk te zijn, en allen experts op hun eigen vakgebied. Dit gezegd hebbende, is het volgende bijzonder:

- Er zitten maar 2 artsen en/of biologen in de 10-koppige commissie EMV van de 'Gezondheids'raad. In 2012 was dit aantal nog 8: 5 biologen en 3 medici, en 3 fysici.
- Er zijn twee leden van de commissie EMV van de Gezondheidsraad, te weten Maarten Paulides en Eric van Rongen (als secretaris) die naast hun betrekking in de Gezondheidsraad ook zitting hebben in de ICNIRP (zie punt 5 voor toelichting), waarvan Eric van Rongen nota bene ook nog de voorzitter is. Deze twee mensen vervullen elk een **dubbelrol**. Maarten Paulides en Eric van Rongen moeten in hun rol bij de Gezondheidsraad wetenschappelijke onderzoeken beoordelen die mogelijk kritiek hebben op de gestelde norm van de ICNIRP, en bij de ICNIRP moeten ze deze norm zelf vaststellen. De slager keurt zijn eigen vlees. Naast de Gezondheidsraad en de ICNIRP hebben beiden ook zitting in het International EMF Project van de World Health Organisation. Ook deze club adviseert nationale overheden aangaande blootstellingslimieten. Eric van Rongen heeft daarnaast ook zitting in het International Committee on Electromagnetic Safety (ICES) of the IEEE.
- Maarten Paulides en eveneens commissie-lid Rob Mestrom zijn anders dan doet voorkomen collega's bij de TU Eindhoven. Zij passen beiden EMV-velden toe in medische applicaties. Zij hebben gezamenlijk diverse publicaties op hun naam staan.
(<https://scholar.google.nl/citations?user=aHfJaN4AAAAJ&hl=nl>)
- De commissievoorzitter Hans Kromhout en commissie-lid Anke Huss hebben gezamenlijk bij de Universiteit Utrecht zo'n 46 artikelen/publicaties uitgebracht en functioneren daarbij als collega's.
(<https://www.uu.nl/medewerkers/AHuss/Publicaties>)

- De commissie EMV van de Gezondheidsraad zou 100% onafhankelijk moeten zijn, maar het RIVM heeft er zelf ook zitting in, en daarnaast ook het ministerie van Economische Zaken (het ministerie dat de frequenties aan de telecom verkoopt) en het ministerie Waterstaat & infrastructuur. Een voorbeeld: Mathieu Pruppers is werkzaam bij het RIVM en zit daarnaast als commissielid in de commissie EMV van de Gezondheidsraad, en daarnaast zit hij ook weer in het Kennisplatform EMV.
4. De ICNIRP adviseert de Nederlandse Gezondheidsraad wat betreft de blootstellingslimieten. De ICNIRP is een private entiteit, oftewel een NGO zonder onafhankelijke experts welke wordt omschreven in wetenschappelijke studies als 'an industry-loyal NGO'. De vele onafhankelijke wetenschappelijke onderzoeken, die er wel degelijk zijn, worden door deze NGO niet erkend. Het is een internationale commissie van vooral natuurkundigen (geen biologen) die tevens bewezen banden hebben met de telecombranche. Door deze belangenverstrengeling en eenzijdige vertegenwoordiging zijn die normen noch onafhankelijk noch objectief tot stand gekomen, en abnormaal hoog gesteld. De huidige norm dateert uit 1953 en is opgesteld door Herman Schwan, een ex-nazi-wetenschapper, die gevlucht is naar Amerika.

De Raad van Europa schrijft zelfs in haar advies van 6 mei 2011 over gezondheidsrisico's in verband met elektromagnetische velden (12608): "... by the ICNIRP, an NGO whose origin and structure are none too clear and which is furthermore suspected of having rather close links with the industries."

De Turijnse rechtbank heeft op 13 januari 2020 in haar vonnis (aangaande het causale verband tussen en hersentumor en het gebruik van een mobiele telefoon) het volgende opgenomen (Nederlandse vertaling):

“Een groot deel van de wetenschappelijke literatuur die de carcinogeniteit van radiofrequente straling uitsluit, of beweert dat onderzoek die de relatie tussen kanker en straling aantoon, onvoldoende bewijskracht heeft ... bevindt zich in een belangenconflict, wat niet altijd wordt blootgelegd: zie meer bepaald op blz. 94 van het rapport, het verweer van de eiser (niet betwist door de tegenpartij) dat de auteurs van de door INAIL aangegeven studies, die bij naam worden genoemd, lid zijn van ICNIRP en/of SCENIHR, die direct of indirect financiering hebben ontvangen van de industrie. P. 33.”

De experts aangesteld door de rechtbank van Turijn verklaarden: *"Wij zijn van mening dat minder belang moet worden gehecht aan studies gepubliceerd door auteurs, die het bestaan van belangenconflicten niet melden. In dit geval kunnen belangenconflicten ontstaan met betrekking tot de beoordeling van het effect van elektromagnetische straling op de gezondheid, bijvoorbeeld : 1. gevallen waarin de auteur van de studie de telefoonindustrie adviseerde of financiering voor studies heeft ontvangen van de telefoonindustrie. 2. indien de auteur zelf lid is van de ICNIRP".*

Bij punt 3 was al te lezen dat twee leden van de ICNIRP, waaronder de voorzitter, lid zijn van de Gezondheidsraad.

Dus: hoe zuiver is de norm die de GGD verdedigt?